

nemgå alt, hvad vi foretager os, med en tættekam, synes jeg, og heller ikke gøre det mere omkostningstungt.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til Dansk Folkepartis ordfører. Vi går videre til Det Konservative Folkepartis ordfører, fru Helle Sjelle.

Kl. 16.15

Helle Sjelle (KF):

I Det Konservative Folkeparti kan vi ikke støtte De Radikales beslutningsforslag om en vurdering af lovforslags sundhedsmæssige konsekvenser, selv om vi egentlig er enige i forslagens intentioner, nemlig at befolkningens sundhedstilstand selvfølgelig skal have allerhøjeste prioritet og tages med i betragtningerne i de politiske beslutninger.

Vi må dog tage afstand fra, at netop alle lovforslag bør indeholde en vurdering af de sundhedsmæssige konsekvenser, fordi det allerede i dag er et krav, at der skal redegøres for lovforslags sundhedsmæssige konsekvenser, når det i de konkrete tilfælde er relevant. Det synes vi er tilstrækkeligt.

Derfor synes vi heller ikke, at det er hensigtsmæssigt, hvis der fremover skal redegøres for de sundhedsmæssige konsekvenser i tilfælde, hvor det ikke er relevant, altså hvor det pågældende lovforslag ikke har sundhedsmæssige konsekvenser, sådan som beslutningsforslaget lægger op til.

Vi synes til gengæld, det er fornuftigt, at justitsministeren nu lægger op til at ville indskærpe over for de andre ministerier, at hvor det er relevant, er ministerierne faktisk allerede i dag forpligtet til at redegøre for de sundhedsmæssige konsekvenser af et lovforslag.

Det er på den baggrund, at vi ikke støtter det forslag, der er fra Det Radikale Venstre.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til den konservative ordfører. Og vi går videre til SF's ordfører, fru Anne Baastrup.

Anne Baastrup (SF):

Da vi for efterhånden rigtig mange år siden fik gennemført muligheden eller forpligtelsen for ministerierne til at lave en miljømæssig vurdering af lovforslagene, var der også fra de ministre, der var involveret, og fra den daværende justitsminister en råben og skrigen, fordi det gav administrativt bøvl og besvær og ikke var nød-

vendigt, og fordi der var mange lovforslag, som ikke havde miljømæssige konsekvenser, og hvorfor skulle man dog forholde sig til det osv.

Men omvendt tror jeg i og for sig, at det blotte forhold, at man skal overveje det i ministeriet, også selv om man så kommer frem til, at der ikke er nogen miljømæssige konsekvenser, der i hvert fald er politiske – ministeren vil ikke have, der skal være miljømæssige konsekvenser – gør, at man så altså skal skrive sig ud af det problem.

Jeg har set lovforslag, som ikke havde ligestillingsmæssige konsekvenser, og har set de ord, der blev formuleret om, at der ikke var ligestillingsmæssige konsekvenser ved noget, hvor det var åbenlyst for alle, at der var ligestillingsmæssige konsekvenser.

Et eksempel var også den her nedsættelse af sukkerafgiften på mineralvand, herunder sodavand. Der havde jeg jo en længere debat med formanden for Folketingets Sundhedsudvalg, hvor vi skrev frem og tilbage om, hvilke konsekvenser det ville få for sundheden. Hvis det bare var sådan, at vi havde haft den der sundhedsmæssige vurdering, ville der have stået, at det her bliver børn fede af – punktum – det er usundt – punktum, for der er jo ikke nogen minister, der sådan bare, hånden på hjertet, kan sige, at det ingen sundhedsmæssige konsekvenser har at nedsætte sodavandsafgiften.

Der er ikke tvivl om, at det da har betydning, og det, vi ved, er, at der er en lang række forskellige faktorer, der har sundhedsmæssige konsekvenser. Nu har jeg talt om fedt, sukker, partikeludslip. Hvorfor kan vi ikke få de ministre til konkret at skrive, hvad konsekvenserne er, konkret at skrive det på en sådan måde, at de rent faktisk kan ses over skulderen af folk, der også har forstand på det, således at vi også får en debat om, hvad det er for en lovgivning, vi laver, en debat om, hvor vi går hen med den her lovgivning, og om det kommer til at koste os ekstra penge inden for omsorgssektoren, inden for sundhedssektoren? Vi skal jo træffe en lang række beslutninger, som kan få betydning.

Der er jo også mange, som justitsministeren selv leverer til sine fængsler, som bliver tossede oven i hovedet, som får psykiske lidelser af det. Vi fik jo en undersøgelse om isolation her for ca. 10 år siden, der påviste sort på hvidt, at det havde alvorlige konsekvenser at sidde i isolation – alvorlige sundhedsmæssige konsekvenser. Vi ved jo, at det ikke er sundt, når folk sidder i fængsel i længere tid og ikke får udgang osv. Det kan man da godt skrive, vi ved det jo godt. Der-